

תת"ע 1254/06/20 - מדינת ישראל נגד ארקדי פייסח

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

תת"ע 1254-06-20 מדינת ישראל נ' פייסח ארקדי

בפני **כבוד השופטת מנאל חליחל-דיאב**
המאשימה **מדינת ישראל**
נגד
הנאשם **ארקדי פייסח**

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול כתב אישום, בשל הטענה כי עובדות כתב האישום אינן מהוות עבירה, בהתאם לסעיף 149(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**").
2. מעובדות כתב האישום עולה כי בתאריך 27.05.20 בשעה 22:00 נהג הנאשם ברכב תוצרת סיאט מ.ר. 36-601-54 (להלן: "**הרכב**") בזרזיר בכביש 7626, על אף שבתאריך 17.05.20 נפסל מלקבל או מלהזיק רישיון נהיגה ע"י בית משפט לתעבורה בחיפה במסגרת תיק מספר 8179-05-20 ועל אף שדבר הפסילה הודע לו באותו היום.
3. בתאריך 16.02.22 כפר הנאשם באמצעות ב"כ במיוחס לו בכתב האישום והתיק נקבע לשמיעת הראיות בתיק.
4. בתאריך 02.06.22 הנאשם חזר מכפירתו והודה בעובדות כתב האישום. ב"כ הנאשם ביקש לזכות את הנאשם מאחר ועובדות כתב האישום אינן מגלות עבירה, שכן כתב האישום שותק לעניין תוקפה של הפסילה. הנאשם מודה בעובדות כתב האישום אך לא בהוראות החיקוק. ב"כ הנאשם הפנה לרע"פ 5978/04 בו התייחס בית המשפט העליון לעניין דיוק בעובדות כתב האישום שבהם מודים הנאשמים ולתת"ע 3066-10-21 שם זיכה בית המשפט לתעבורה נאשם שעובדות כתב האישום לא מגלות עבירה.
5. ביום 31.07.22 הגישה ב"כ המאשימה תגובה לביקשה וביקשה תיקון כתב האישום. בתגובה טענה כי לא ניתן להעלות טענה זו כאשר כתב האישום מכיל את סעיף העבירה, פרטי הנאשם, מיקום וזמן ביצוע העבירה, פרטי הרכב, תיאור העובדות, הוראות החוק, סמל הסעיף, פרטי השוטרים, גזר הדין לעניין הפסילה ועוד. גזר הדין הינו ראייה על קיומה של הפסילה ודוחות השוטרים הינם ראיות אשר מבססות את העובדה שהנאשם נהג ברכב ונחקר תחת אזהרה. ב"כ המאשימה טענה לאור הודאת הנאשם בכתב האישום תתייחס לחקירת הנאשם ע"י רס"ל אופק נורסקי ועד התביעה המופיע בכתב האישום אשר הודיע לנאשם על החשדות נגדו בתאריך 27.05.22 ופירט את

המעשה ונרשם "מודיעך כי הינך חשוד בנהיגה ברכב שמספר לוחית הזיהוי שלו הינו 3650154 מסוג סיאט כאשר אתה תחת פסילה של בית משפט לתעבורה בחיפה מתאריך 17.05.20 למשך 15 ימים לפי מספר תיק 8179-05-20 וזאת בניגוד לחוק" מדובר בנאשם אשר ניתנה לו הזדמנות להתגונן, הוסבר לו מפורשות החשד כנגדו וגם את תוקף הפסילה. הנאשם הודה שהוא ידע אודות הפסילה, לקח אחריות ואמר "כן אני יודע אבל כנראה התבלבלתי בתאריך, חשבתי שכבר נגמר או שלא עדכנו את זה במערכת, אם אני אשם אני לוקח אחריות" (ציטוט מחקירה). עוד מסר בהודעתו כי "הוא הסביר לי שהשלילה בוטלה, שבמקום חודש השלילה היא ל- 15 יום ונשאר עוד 12 יום ממתי שדיברתי איתו, ושיבטל את הנקודות וקיבלתי קנס של 2,000 ₪ החמישה בתשלומים" (טעויות במקור).

לאור האמור טענה ב"כ המאשימה כי הטענות אינן רלוונטיות ואינן מעלות פגם בכתב האישום. במידה ובית המשפט סבור כי כתב האישום אינו מגלה עבירה או שקיים פגם או פסול בכתב האישום תבקש המאשימה לתקן את כתב האישום באופן שתתווסף תוקף הפסילה שהינו 15 יום לכתב האישום לפי סעיף 92 לחוק, שכן הדבר חשוב לצורך גילוי האמת, ייעול ההליך, עשיית משפט צדק ושמירה על האינטרס הציבורי וביקשה להרשיע את הנאשם.

6. בתאריך 01.08.22 הגיש ב"כ הנאשם תגובה, בתגובתו טען כי המאשימה בחרה לצטט חלקים מחומר הראיות וזאת מבלי שאותן הראיות הוגשו לבית המשפט. ב"כ המאשימה איננה עדת תביעה בתיק ועל כן אינה יכולה לכתוב עדויות שלא נקלטו בחושיה, הודאת הנאשם מתבססת על עובדות כתב האישום בלבד ואיננה מתייחסת להוראות החיקוק והפנה להנחיית פרקליט המדינה מס' 3.1- הכנה וניסוח כתב אישום הקובע כי נאשם אינו מודה בהוראות החיקוק אלא בעובדות כתב האישום ועל כן קיימת דרישה לתאר את העובדות בהרחבה. כמו כן, בכתב האישום לא יובאו ראיות, כתב האישום יתייחס רק לעובדות המקימות יסודות לעבירה ולא ראיות המבססות אותן. הציטוטים הנזכרים בתגובת המאשימה גרמו לזיהום ההליך המשפטי, תוך פגיעה בנושא בזכות הנאשם להליך הוגן. לטענתו הזיהום הינו מהותי ומטעם זה בלבד יש להורות על ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק. עוד טען כי תגובת המאשימה מחזקת את טענת ההגנה שכן ללא הראיות שצוטטו בבקשה וללא תיקון כתב האישום לא ניתן להרשיע את המבקש בעבירה של נהיגה בזמן פסילה. בעובדות כתב האישום לא נרשם למשך כמה זמן נפסל הנאשם, האם הפקיד או לא הפקיד את רישיונו ולא נרשם כי הוא נהג בזמן פסילה. המילים נהיגה בזמן פסילה אינן מופיעות בכתב האישום אלא רק הוראת החיקוק בניגוד להנחיית הפרקליט. באשר לבקשה לתיקון כתב האישום טען כי הבקשה איננה מתיישבת עם ההליך הפלילי שכן הנאשם הודה במיוחד לו והדבר יוביל לפגיעה ביכולתו להתגונן כפי שנקבע בת"פ 35232-07-21. עוד הוסיף וטען כי הנאשם לא ביצע עבירה של נהיגה בזמן פסילה שכן לפי סעיף 1 לתגובת המאשימה מניין הפסילה החל בתאריך 17.05.22 והנאשם נהג לפני התאריך הנ"ל.

7. ביום 27.09.22 הגישה המאשימה תגובה, מעיון בתגובה עולה כי המאשימה מבקשת לתקן את סעיף 1 לתגובתה בכך שתאריך הפסילה החל מיום 17.05.20 ולא ביום 17.05.22 וטענה בתגובתה כי הציגה חלק מהראיות לבימ"ש בכדי להוכיח שניתנה לנאשם זכות להתגונן ואף הוסברה לו משמעות העבירה והוזהר.

8. בתאריך 07.11.22 הגיש ב"כ הנאשם תגובה, בתגובתו טען כי תגובת המאשימה נטענה שלא בהתאם לסדרי הדין ובניגוד להוראות החוק וכי בעובדות כתב האישום לא נרשם למשך כמה זמן נפסל הנאשם ואף לא נרשם אם הנאשם הפקיד או לא את רישיון הנהיגה וכן לא נרשם כי הנאשם נהג בזמן פסילה.

דין והכרעה

9. בענייננו, ביום 02.06.2022 חזר בו הנאשם מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום והעלה טענה מקדימה ולפיה עובדות כתב האישום אינן מגלות עבירה. אכן מעיון בכתב האישום עולה כי משך זמן הפסילה אשר הוטלה לא צוין בעובדות כתב האישום, יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדות בהן הודה הנאשם ולפיהם הוא נהג ביום 27/5/20 ברכב הנ"ל כשהוא יודיע שרישיונו נפסל על ידי בית משפט לתעבורה בחיפה כעשרה ימים עובר למועד נהיגתו והוא מודה שהוא נהג בזמן פסילה.

אמנם בעובדות כתב האישום לא צוין משך הפסילה שהוטלה על ידי בית המשפט. מכאן, הוגשה בקשת המאשימה לתיקון כתב האישום. אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי כתב האישום אינו מגלה עבירה נוכח הודאתו של הנאשם בעובדות כפי שיפורט בהמשך.

10. הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום משמעותה כי הנאשם נהג ברכב הנ"ל ביום 27.05.2020 על אף שרישיונו נפסל בתאריך 17.05.2020 על ידי בית משפט השלום לתעבורה בחיפה במסגרת תיק מס' 8179-05-20 ודבר הפסילה הודע לו בתאריך 17.05.2020.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום שמצוין בו מספר התיק שהינו מקור הפסילה ועצם ידיעתו של הנאשם אודות פסילת רישיון הנהיגה בצירוף הודאתו בעבירה של נהיגה בפסילה, משמעותה כי הנאשם לא חולק על עניין הפסילה אשר הוטלה בתיק מס' 8179-05-20 לרבות העובדה כי הפסילה הייתה תקפה ביום ביצוע העבירה והוא ידע על הפסילה אחרת אין משמעות להודאתו של הנאשם בפני בית המשפט, אשר על כן, המשמעות הינה הודאה גם אם לא נרשם בעובדות כתב האישום אורך תקופת הפסילה, ומועדה.

11. בא כוח הנאשם הפנה בין היתר לתיק מס' 3066-10-21 מדינת ישראל נגד אנס חאסקיה מבית משפט לתעבורה מחוז מרכז באותה החלטה זיכה בית המשפט את הנאשם אשר הודה בעובדות כתב האישום, אך העובדות באותו מקרה לא כללו את יסוד ידיעתו של הנאשם אודות הפסילה ולכן קבע בית המשפט כי העובדות אינן מגלות עבירה.

במקרה שבפניי הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המייחסים לו ידיעה מפורטת אודות הפסילה שניתנה לו על ידי בית המשפט. בשונה מנסיבות התיק המצוטט לעיל, הוא הודה בנהיגה בזמן פסילה שניתנה בידיעתו במיוחד שצוינה בעובדות כתב האישום ההפניה למספר התיק שבו הוטלה הפסילה והודאת הנאשם בעובדות כתב האישום ובסעיף העבירה של נהיגה בזמן פסילה אשר הופיע כחלק מהעובדות בהן הודה הנאשם.

לאור האמור לעיל, אני דוחה את בקשת הנאשם שלפיה כתב האישום אינו מגלה עבירה ומרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

נקבע לטיעונים לעונש ליום 6.2.2023 שעה 11.00.

העתק מהחלטתי יישלח לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"ג, 19 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.